

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Căpățîna Tudor Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx.

Sclifos Dumitru Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx.

Gorea Constantin Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.11.2018 - 21.09.2019;

Instanța de apel: 15.03.2019 - 15.04.2019;

Instanța de recurs: 25.06.2019 - 04.09.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 21 februarie 2019, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Căpățîna Tudor, Sclifos Dumitru și Gorea Constantin au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an pentru fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpaților, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an pentru fiecare, și nu va fi executată, dacă condamnații în perioada de probațiune nu vor săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), f) și g) Cod penal, în perioada de probațiune, condamnații Sclifos Dumitru, Căpățîna Tudor și Gorea Constantin, se obligă:

- să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința, fără consimțământul organului competent;
- să participe la programe probaționale;
- să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, cu durata de 100 (o sută) ore.

S-a dispus încasarea, în mod solidar, de la Sclifos Dumitru, Căpățîna Tudor și Gorea Constantin, în beneficiul reprezentantului părții vătămate SRL „Jora de Mijloc”, Savin Mihail, suma de 3 500 (trei mii cinci sute) lei, pentru asistență juridică.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *Căpățîna Tudor*, la data de 22 septembrie 2018, aproximativ ora 22.00, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având înțelegere prealabilă cu Sclifos Dumitru și Gorea Constantin, au intrat pe teritoriul livezii de mere ce aparține SRL „Jora de Mijloc”, amplasat în extravilanul satului Susleni, raionul Orhei, unde pe ascuns au pregătit pentru a sustrage cantitatea de 517 kg de mere, fiind puse în saci de polietilenă, pe care le-au încărcat în automobilul de model „Volvo 460”, cu numerele de înmatriculare XX XX xxx, însă din motive independente de voința acestora, acțiunile lor criminale nu și-au produs efectul, fiind depistați la locul comiterii infracțiunii, de către proprietarul Savin Ruslan, prin ce i-ar fi cauzat victimei o pagubă materială, în valoare totală de 3 619 lei.

Sclifos Dumitru, la data de 22 septembrie 2018, aproximativ ora 22.00, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având înțelegere prealabilă cu Căpățîna Tudor și Gorea Constantin, au intrat pe teritoriul livezii de mere ce aparține SRL „Jora de Mijloc”, amplasat în extravilanul satului Susleni, raionul Orhei, unde pe ascuns au pregătit pentru a sustrage cantitatea de 517 kg de mere, fiind puse în saci de polietilenă, pe care le-au încărcat în automobilul de model „Volvo 460”, cu numerele de înmatriculare XX XX xxx, însă din motive independente de voința acestora, acțiunile lor criminale nu și-au produs efectul, fiind depistați la locul comiterii infracțiunii, de către proprietarul Savin Ruslan, prin ce i-ar fi cauzat victimei o pagubă materială, în valoare totală de 3 619 lei.

Gorea Constantin, la data de 22 septembrie 2018, aproximativ ora 22.00, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având înțelegere prealabilă cu Sclifos Dumitru și Căpățîna Tudor, au intrat pe teritoriul livezii de mere ce aparține SRL „Jora de Mijloc”, amplasat în extravilanul satului Susleni, raionul Orhei, unde pe ascuns au pregătit pentru a sustrage cantitatea de 517 kg de mere, fiind puse în saci de polietilenă, pe care le-au încărcat în automobilul

de model „Volvo 460”, cu numerele de înmatriculare XX XX xxx, însă din motive independente de voința acestora, acțiunile lor criminale nu și-au produs efectul, fiind depistați la locul comiterii infracțiunii, de către proprietarul Savin Ruslan, prin ce i-ar fi cauzat victimei o pagubă materială, în valoare totală de 3 619 lei.

Astfel, inculpații Sclifos Dumitru, Căpățîna Tudor și Gorea Constantin prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin intenție directă, au săvârșit tentativa de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, infracțiune prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. Avocatul Șteliman Serghei, a depus apel în numele inculpaților, prin care a solicitat casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei acestora și în partea dispunerii încasării cheltuielilor de asistență juridică și pronunțarea în această parte a unei sentințe noi, după regulile stabilite pentru prima instanță, prin care lui Căpățîna Tudor, Sclifos Dumitru și Gorea Constantin le va fi aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității a câte 120 ore la fiecare și nu se va dispune încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că procurorul a solicitat pentru toți inculpații pedeapsă sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, însă instanța de judecată le-a aplicat o pedeapsă cu închisoarea, adică o pedeapsă mai aspră decât cea pe care a cerut-o procurorul. Astfel opțiunea instanței de fond în folosul acuzării a fost chiar mai mare ca a acuzatorului de stat, în ceia ce privește aplicarea pedepsei, i-ar instanța, în așa mod nu a fost imparțială și a încălcat dreptul inculpaților la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) al Convenției Europene.

Instanța de fond nu a indicat din ce motive, cu toate că situația inculpaților este diferită în ce privește circumstanțele atenuante și agravante, față de toți trei aplică aceeași pedeapsă, instanța doar formal a indicat asupra individualizării pedepsei, însă de fapt nu a făcut acest lucru.

Chiar instanța de fond a indicat că inculpații Căpățîna Tudor și Sclifos Dumitru, deși anterior au fost judecați, nu au antecedente penale. Conform prevederilor art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate la antecedentele penale. Astfel juridic inculpații se consideră că nu au antecedente penale și că nu au fost judecați. Totodată, faptul că Căpățîna Tudor și Sclifos Dumitru au avut pronunțate în privința lor sentințe, în condiția când ei nu mai au antecedente penale, nu poate constitui un temei de agravare a situației lor, comparativ cu cazul, în care ei nu ar fi avut pronunțate aceste sentințe.

La individualizarea pedepsei inculpaților, instanța de fond a luat în considerație ca fiind relevante niște circumstanțe, care de fapt nu sunt agravante, numind în rezultat acestora o pedeapsă prea aspră sub formă de închisoare, pe

când inculpaților urma să fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de fond, obligând inculpații ca în perioadă de probă să presteze câte 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, nu a indicat de ce consideră necesar să facă acest lucru.

Ținând cont de faptul că, infracțiunea este una mai puțin gravă, că ea nu a fost consumată, constituind o tentativă, în privința inculpaților au fost reținute doar circumstanțe atenuante, aplicarea atât a pedepsei închisorii (fie chiar și cu suspendarea executării), cât și a muncii neremunerate în folosul comunității concomitent constituie o pedeapsă disproporțional de aspră, comparativ cu fapta comisă, circumstanțele constatate ale cauzei și comportamentul inculpaților.

Reprezentantul părții vătămate nici la faza urmăririi penale, nici la faza judecării cauzei nu a înaintat o acțiune civilă în procesul penal, cu toate că instanța de fond i-a explicat acest drept și s-a acordat posibilitatea să o înainteze. Astfel, când nu a fost înaintată acțiunea civilă în procesul penal, instanța de judecată nu era în drept să încaseze ceva în favoarea părții vătămate, care nici măcar nu are statut de parte civilă. Totodată, partea vătămată nu e lipsită de posibilitatea de a depune o cerere de chemare în judecată în ordinea procedurii civile.

Avocatul Valeriu Covaș, care acorda asistență juridică părții vătămate, nu a participat la urmărirea penală, iar ținând cont de faptul că cauza s-a judecat în procedură simplificată și că tot rolul acestuia s-a redus doar la unele întrebări față de inculpați, cuantumul asistenței juridice de 3 500 lei este unul vădit exagerat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința parțial, în partea stabilirii pedepsei inculpaților și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, potrivit căreia:

Lui Căpățîna Tudor, Sclifos Dumitru și Gorea Constantin, recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, li s-a stabilit fiecăruia câte 160 (una sute șaiszeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Analizând în ansamblu probele cauzei penale prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpaților Sclifos Dumitru, Căpățîna Tudor și Gorea Constantin a indicilor infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: tentativă de furt, adică acțiuni

intenționate îndreptate nemijlocit spre săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul a reținut că la aprecierea măsurii și mărimii pedepsei, instanța de fond nu a luat în considerare în deplină măsură caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele săvârșirii acesteia, de circumstanțele atenuante.

Așadar, instanța de apel, reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpaților, atitudinea acestora după comiterea infracțiunii, atitudinea acestora față de fapta comisă, absența antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției în cadrul urmăririi penale, a considerat că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpați.

În acest sens, Colegiul a menționat că inculpații au conștientizat urmările faptelor sale, și-au recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, infracțiunea comisă este una mai puțin gravă, aceasta nu a fost consumată, constituind o tentativă, că în privința inculpaților au fost reținute doar circumstanțe atenuate, nefiind stabilite circumstanțe agravante, aplicarea atât a pedepsei închisorii (fie chiar și cu suspendarea executării), cât și a muncii neremunerată în folosul comunității concomitent, constituie o pedeapsă disproporțional de aspră, comparativ cu faptă comisă.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, inclusiv personalitatea inculpaților, luând în considerație în special politica penală a statelor europene ce derivă din Recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, Colegiul penal a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpaților a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității a câte 160 ore fiecăruia.

Cu referire la solicitarea părții apărării, privind casarea sentinței în partea încasării cheltuielilor judiciare, și anume compensarea reprezentantului părții vătămate SRL „Jora de Mijloc” a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 3 500 lei din contul inculpaților, Colegiul a reținut că conform art. 222 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana fizică sau juridică care a intentat acțiunea

civilă, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată, este recunoscută în calitate de parte civilă și ei i se înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art. 62 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționat că, în conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cu referire la normele enunțate, Colegiul a reținut că, Savin Mihail a fost recunoscut în calitate de reprezentant al SRL „Jora de Mijloc”, fiindu-i explicate drepturile prevăzute de art. 62 Cod de procedură civilă și care a fost asistat de avocatul Valeriu Covaș, pentru serviciile cărui a fost achitată suma de 3 500 lei, iar în calitate de probe, fiind anexat bonul de plată.

Prin urmare, Colegiul nu reținut ca fiind justificate solicitările avocatului Șteliman Serghei privind casarea sentinței instanței de fond în partea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 3 500 lei, or acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Mai mult ca atât, Colegiul a reiterat normele legislației naționale și practica CEDO, potrivit căroră, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

5. Avocatul Șteliman Serghei declară recurs ordinar, și invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 15) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor emise de către instanțele de fond în partea ce prevede încasarea din contul inculpaților în beneficiul reprezentantului părții vătămate a cheltuielilor de asistență juridică și pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi prin care cerința de încasare a cheltuielilor de asistență juridică va fi respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului avocatul indică că în partea descriptivă a deciziei instanței de apel este indicat că instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite parțial apelul apărării, pe când în partea dispozitivă nu este indicat că apelul se admite parțial, ci este indicat că apelul se admite. În același timp, necătând la

neindicarea în dispozitivul deciziei la admiterea doar parțială a apelului, sentința în partea laturii civile, fiind atacată cu apel, a fost menținută, astfel motivarea soluției contravine dispozitivului hotărârii.

În dispozitivul deciziei, instanța de apel nu s-a expus asupra cerinței din cererea de apel privind respingerea cerinței părții vătămate de a încasa cheltuielile de asistență juridică, în această parte nici nu a admis apelul, nici nu l-a respins. Astfel, referitor la solicitarea părții apărării în ceea ce privește latura civilă a sentinței, instanța de apel nu s-a pronunțat în dispozitivul deciziei, fiind în raport cu această solicitare încălcat dreptul inculpaților la un recurs efectiv, garantat de art. 13 al CEDO.

La dosar lipsește vreo ordonanță a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată prin care SRL „Jora de Mijloc” sau reprezentantul ei Savin Mihail să fie recunoscuți în calitate de parte civilă, iar acțiunea civilă nici măcar nu a fost depusă în scris. Astfel, instanțele ierarhic inferioare nu erau în drept să încaseze suma de 3 500 lei, deoarece voința persoanei de a solicita încasarea sumei se exteriorizează exclusiv prin depunerea acțiunii civile și nu prin careva alte forme, inclusiv prin solicitări verbale.

Inculpaților nu li s-a explicat drepturile părților civilmente responsabile, or aceștia în genere nu au fost recunoscuți în calitatea respectivă, iar instanța nu era în drept să dispună încasarea unei sume de la o persoană ce nu a fost recunoscută ca parte civilmente responsabilă.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul și avocatul Covaș Valeriu depun referințe prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, cu menținerea deciziei instanței de apel ca fondată și întemeiată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

După cum s-a menționat, recurentul invocă temei de casare a hotărârilor contestate art. 427 alin. (1) pct. 6) și 15) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a*

repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și când instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Potrivit conținutului recursului, avocatul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților Căpățîna Tudor, Scrifos Dumitru și Gorea Constantin, precum și cu pedeapsa stabilită acestora, însă critică hotărârile judecătorești doar în partea încasării din contul inculpaților în beneficiul reprezentantului părții vătămate SRL „Jora de Mijloc” a sumei de 3 500 lei, pentru asistență juridică.

Instanța de recurs precizează că avocatul indică că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, în sensul că în partea descriptivă a deciziei instanței de apel este indicat că instanța a ajuns la concluzia de a admite parțial apelul apărării, pe când în partea dispozitivă nu este indicat că apelul se admite parțial, dar că apelul se admite.

Aici, Colegiul menționează că potrivit prevederilor art. 415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din deciziile expres stipulate în norma respectivă. Potrivit alin. (1) pct. 2) al normei procesual penale respective, admițând apelul, instanța casează sentința parțial sau total, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Astfel, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, și ținând cont de prevederile art. 417 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, a adoptat una din soluțiile prevăzute în art. 415 Cod de procedură penală. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Contrar celor invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de apel, în decizia sa, a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar faptul că „*instanța în dispozitiv nu s-a expus asupra cerinței din cererea de apel privind respingerea cerinței părții vătămate de a încasa cheltuielile de asistență juridică, în această*

parte nici nu a admis apelul, nici nu l-a respins”, nu egalează cu nerezolvarea fondului apelului în latura respectivă, or Curtea de Apel Chișinău asupra motivului respectiv s-a expus în partea descriptivă a deciziei, nereținând ca fiind justificate solicitările avocatului Serghei Șteliman privind casarea sentinței instanței de fond în partea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 3 500 lei. Mai mult, prin mențiunea din dispozitiv „*În rest sentința se menține*”, este clar că apelul în partea încasării din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare, se respinge, astfel se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău, corespunde concluziilor făcute în partea descriptivă a acesteia,

Cu referire la invocarea recurentului că la dosar lipsește vreo ordonanță a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată prin care SRL „Jora de Mijloc” sau reprezentantul ei Savin Mihail să fie recunoscuți în calitate de parte civilă, iar acțiunea civilă nici măcar nu a fost depusă în scris, instanțele de judecată nefiind în drept să încaseze suma de 3 500 lei, pentru asistență juridică, Colegiul menționează că reprezentantul SRL „Jora de Mijloc”, pe parcursul examinării cauzei a fost asistat de către avocatul Covaș Valeriu, pentru serviciile căruia i-a fost achitat onorariu, fapt demonstrat prin bonul de plată anexat la materialele cauzei.

În situația dată, instanța de judecată, conducându-se de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 11) și 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, a soluționat chestiunea privind necesitatea reparării pagubei materiale, atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă, și, cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuieli judiciare, soluție care ulterior a fost menținută de către instanța de apel.

Un alt motiv punctat în recursul declarat este faptul că instanța de judecată nu a recunoscut inculpații în calitate de părți civilmente responsabile și nu li s-a explicat drepturile în această calitate, iar instanța nu era în drept să dispună încasarea unei sume de la o persoană ce nu a fost recunoscută ca parte civilmente responsabilă.

În acest sens, Colegiul menționează că potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*. Întrucât recurentul solicită casarea și a sentinței în partea încasării din contul inculpaților în beneficiul reprezentantului părții vătămate a cheltuielilor de asistență juridică, însă motivul menționat supra nu a fost invocat în apelul declarat în numele inculpaților, Colegiul penal, având punct de reper art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se va expune asupra invocării respective.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzută în pct. 6) și 15) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

În viziunea instanței de recurs criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de către instanța de apel. La judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpaților, se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Căpățîna Tudor, Sclifos Dumitru și Gorea Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 04 septembrie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun